

komme og sige: Du skal holde Skifte. Det er umuligt herefter. Paa det Tidspunkt, da Faderen dør, kunne de myndige Børn gaa til Skifteretten og sige: Der er Grund til at holde Skifte. Og hvis denne ogsaa mener, at der er Grund dertil, vil der blive skiftet. Men alene det, at et Barn eller dets Ægtefælle mener, at der er Grund dertil, vil ikke efter det, vi have foreslaaet, medføre, at der bliver Skifte.

Det forekommer mig altsaa, at vi ved dette Ændringsforslag have taget rimeligt Hensyn til begge Sider. Paa den ene Side have vi taget Hensyn til de Indvendinger og Betragtninger, der ere komne frem i det høje Landsting, og paa den anden Side have vi dog, forekommer det mig, opnaaet det, der ved Lovforslaget søgtes opnaaet. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale dette Ændringsforslag og selve Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg beklager, at det høje Landsting har fundet sig foranlediget til at udstemme den foreslaaede Bestemmelse om Enkers almindelige Ret til at henseside i uskiftet Bo, og jeg er ganske enig med Udvalget om, at det er rigtigt at aabne Forhandling med Landstinget om nogen Modifikation af Landstingets Stilling overfor dette Spørgsmaal. Og det forekommer mig, at det Ændringsforslag, der i saa Henseende er stillet, er meget anbefalelsesværdigt. Jeg kan derfor tiltræde det og anbefale det, idet jeg dog maa bemærke, at der i næstsidste Linie af Ændringsforslagets Tekst er en Fejl, der utvivlsomt er en Trykfejl og forhaabentlig kan rettes som saadan, idet der staar „eller de“ i Stedet for, at der efter min Mening burde staa „eller dem“. Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslaget til det høje Ting.

Birck: Det forekommer mig, at Forslaget, som det foreligger med Landstingets Ændringer, i Virkeligheden er saa tilfredsstillende, at jeg ikke synes, der er nogen særlig Grund til at sende det tilbage til Landstinget, og jeg skal derfor ikke stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Ingvard Jensen: Nu har jeg jo hørt, at saavel den ærede Ordfører som den højtærede Minister have kunnet blive enige om det Ændringsforslag, der her af Udvalget er stillet til Lovforslaget. Jeg kan slutte mig til den af den højtærede Justitsminister udtalte Beklagelse, da den paagæl-

dende Bestemmelse, saaledes som den oprindelig var i Lovforslaget, var meget heldig. Jeg kan ikke skønne, at der her er nogen Grund til at gøre Forskel mellem Mand og Hustru. Vi have Eksempler paa, at en Kvinde kan ødelægge det efterladte Fællesgods; men vi have ogsaa Eksempler paa og maaske i ligesaa rigeligt Maal, at Manden kan gøre det. Derfor synes jeg ikke, at der er nogen Grund til at vedtage Ændringsforslagets Afvigelser fra Forslagets oprindelige Regel vedrørende Mand og Hustru. Jeg maa vel indrømme, at for saa vidt det er muligt at faa Landstinget til at gaa med til Ændringer, vil det jo i dette Tilfælde være det rimeligste, at de ville gaa med til en Ændring som den, der her er foreslaaet og anbefalet af Ordføreren med Tilslutning af Ministeren. Men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at jeg tror, at der kan ligge nogen Fare i at foretage disse Tillægsbestemmelser til selve det oprindelige Lovforslag, idet det kan fremkalde en Tryghed hos Ægtefæller for, at denne Sag er bragt i Orden derved. Det er ganske utvivlsomt, at den Regel, som nu almindeligt følges, at Ægtemanden giver sin Hustru Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo efter hans Død, er ganske anderledes betryggende med Hensyn til Enkens fremtidige Forhold vedrørende dette Spørgsmaal end de Bestemmelser, der her blive gennemførte. Jeg forudsætter nemlig, at der kan indtræffe maaske ikke saa ganske faa Tilfælde af den Art, dersom ikke en saadan testamentarisk Bestemmelse foreligger, at Børn, især under forskellige Forhold de myndige Børn, ville overfor Skifteretten gøre Krav paa at faa Skifte afholdt, saa de kunne faa deres Part af Boet. Der kan jo være forskellige Grunde, der kunne foranledige det. Jo mindre velstillet Enken er, jo vanskeligere bliver et saadant Forhold. Man ser ikke saa sjældent Børn blive grebne af en saadan Begærlighed efter at faa deres Del, som de betragte som deres retmæssige Del, noget, de have juridisk Ret til at fordre. Jeg tror, at den Bestemmelse i det tredje Stykke om Skifterettens Ret til eventuelt at forlange Skifte, enten helt eller delvis, med Arvingerne let kan foranledige Kalamiteter, som man ikke har gjort Regning paa. Derfor vil jeg, for saa vidt man ikke kan opnaa at faa Forslaget fremmet saaledes, som den højtærede Minister har forelagt det, eller som det er fremsat i Ændringsforslagets første Stykke med Udelukkelse af det andet, i det mindste